

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de **SC SRL** înregistrată
la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Caraș-Severin, a fost sesizat de către Serviciul Juridic, prin adresa nr. înregistrată la D.G.F.P. sub nr., cu privire la Decizia Civilă nr. emisă de Curtea de Apel prin care s-a dispus soluționarea pe fond a contestației formulate prin avocat de **SC SRL** cu sediul împotriva Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului

Inițial, prin Decizia nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații a respins contestația formulată, prin avocat de **SC SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., ca fiind formulată de o persoană lipsită de calitate procesuală.

Prin Sentința civilă nr. pronunțată în dosar nr., Tribunalul admite în parte contestația formulată de SC SRL, anulează Decizia nr. emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații și obligă direcția mai sus menționată să emită o nouă decizie prin care să soluționeze pe fond contestația formulată de contestatoarele împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.. Împotriva acestei hotărâri, Direcția Generală a Finanțelor Publice a declarat recurs.

Prin Decizia Civilă nr., irevocabilă, Curtea de Apel a, Secția Contencios Administrativ și Fiscal respinge recursul declarat de Direcția Generală a Finanțelor Publice împotriva sentinței civile nr. pronunțată de Tribunalul în dosarul nr.

În consecință, Direcția Generală a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații va proceda la soluționarea pe fond a contestației formulate de **SC SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul Administrația Finanțelor Publice a Municipiului.

Obiectul contestației îl constituie suma de totală de **lei** reprezentând:

- lei - taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată,
 - lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată,
- stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.119/23.10.007 .

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt întrunite dispozițiile art.205 și art.209 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice, este legal investit cu soluționarea contestației.

I. Prin contestația formulată **SC SRL** arată că, prin raportul de inspecție fiscală încheiat în data a fost obligată la plata sumei de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată și majorări de întârziere în sumă de lei.

Contestatoarea arată că, această situație se datorează faptului că a achiziționat autoturisme second-hand pe care le-a revândut, iar organele de control s-au sesizat că acestea sunt vândute cu mult sub prețul de achiziție, considerând că și-a „exercitat un drept de deducere a T.V.A. –ului, fapt ce a creat un prejudiciu de lei”.

De asemenea, susține că deducerea taxei pe valoare adăugată eronată nu corespunde adevărului, întrucât dispozițiile fiscale în vigoare nu prevăd prețul la care se vând bunuri cumpărate anterior, ”în speță autoturisme la care piața este deosebit de fluctuantă și valorile acestora scad sau cresc în funcție de cerere și ofertă. Pentru a fi înțeleși am făcut o afacere proastă din care am pierdut.” Față de cele prezentate solicită admiterea contestației.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice au stabilit în sarcina societății obligații fiscale în sumă totală de lei reprezentând: taxa pe valoare adăugată suplimentară de plată în sumă de lei și majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată suplimentară de plată în sumă de lei.

Verificarea s-a efectuat ca urmare a cuprinderii societății în programul de activitate. Organele de inspecție fiscală au procedat la efectuarea inspecției fiscale generale, societatea fiind avizată în prealabil.

Taxa pe valoarea adăugată
Perioada verificată 01.10.2006 – 31.07.2007.

A) În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată deductibilă, organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea a înregistrat eronat în evidența contabilă facturi fiscale care au fost dublu înregistrate, respectiv atât la data transmiterii acestora prin fax sub formă de copie, cât și la data primirii efective a acestora în original. Organele de inspecție fiscală, pentru nerespectarea prevederilor art.146, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

De asemenea, în perioada noiembrie – decembrie 2006 societatea a achiziționat autoturisme second -hand din import, fiind înregistrate în evidența contabilă ca mijloaca fixe, care erau în fapt mărfuri destinate revânzării. Pentru aceste achiziții contestatoarea și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, potrivit facturilor fiscale de vânzare către persoane fizice, societatea a vândut autoturismele sub prețul de achiziție, colectând taxa pe valoarea adăugată la nivelul sumei de lei. Astfel, organele de inspecție fiscală au constatat că, în conformitate cu prevederile art.145, alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, că deducerea taxei pe valoarea adăugată este eronată pentru suma de) reprezentând taxa pe valoare adăugată aferentă părții din prețul de achiziție neacoperită prin prețul de vânzare, întrucât nu participă la realizarea de operațiuni taxabile.

Totodată, în luna aprilie 2007 societatea deduce eronat taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei de pe factura proformă nr., în condițiile în care în luna martie înregistrează și deduce corect taxa pe valoarea adăugată de pe factura originală nr., astfel că, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere pentru suma de lei. De asemenea, în urma verificării organele de inspecție fiscală au mai constatat că în luna aprilie 2007, societatea a declarat eronat atât taxa pe valoare adăugată colectată, cât și taxa pe valoare adăugată deductibilă. Astfel, din bilanța de verificare a lunii aprilie 2007, rezultă că, societatea avea taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de lei și nu lei cât declarase prin decontul de TVA nr..

Având în vedere suma lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă eronat precum și suma de lei () declarată eronat de către societate, organele de inspecție fiscală au stabilit că, societatea datorează pentru luna aprilie 2007, taxa pe valoare adăugată în sumă de lei.

Urmarea a celor prezentate mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei, pentru care a fost calculate majorări de întârziere în sumă de lei.

La calculul majorărilor de întârziere, organele de inspecție fiscală au avut în vedere faptul că societatea a înregistrat și declarat taxa pe valoarea adăugată de rambursat în perioada ianuarie – martie 2007.

B) În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată colectată, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 01.10.2006 - 31.12.2006 societatea a achiziționat material lemnos de la SC SRL pentru care a achitat și exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, fără a înregistra suma respectivă ca taxa pe valoarea adăugată colectată.

Organele de inspecție fiscală invocă prevederile art.160¹, alin.(2), alin.(3) și alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, considerând că societatea are obligația colectării taxei pe valoare adăugată aferentă achizițiilor pentru care este obligatorie aplicarea măsurilor de simplificare.

În baza celor constatate, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, pentru care au fost calculate majorări de întârziere în sumă de lei, pentru perioada 26.01.2007 – 15.10.2007.

Concluzionând, organele de inspecție fiscală, în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. au stabilit în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată în sumă de lei și majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate, se rețin următoarele:

Taxa pe valoarea adăugată
Perioada verificată 01.10.2006 – 31.07.2007.

1. Referitor la suma de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar și suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată suplimentar de plată,

cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate pronunța asupra deductibilității taxei pe valoarea adăugată aferentă diferenței părții din prețul de achiziție neacoperită prin prețul de vânzare pentru autoturisme second-hand, în condițiile în care organele de inspecție fiscală nu au procedat la o analiză temeinică și nu au prezentat motivele pentru care aceasta nu este aferentă realizării de operațiuni taxabile.

În fapt, urmare a verificării efectuate de către organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada noiembrie – decembrie 2006 societatea a achiziționat autoturisme second-hand din import, fiind înregistrate în evidența contabilă ca mijloaca fixe, care erau de fapt mărfuri destinate revânzării. Pentru aceste achiziții contestatoarea și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Organele de inspecție fiscală au constatat că, potrivit facturilor fiscale de vânzare către persoane fizice societatea a vândut autoturismele sub prețul de achiziție, colectând taxa pe valoarea adăugată la nivelul sumei de lei. Astfel, organele de inspecție fiscală, au constatat că în conformitate cu prevederile art.145, alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, că deducerea taxei pe valoarea adăugată este

eronată pentru suma de reprezentând taxa pe valoare adăugată aferentă părții din prețul de achiziție neacoperită prin prețul de vânzare, întrucât nu participă la realizarea de operațiuni taxabile. În sarcina societății a fost stabilită obligația de plată în sumă de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată.

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P., prin adresa nr. a solicitat A.F.P. Reșița – Serviciul de Inspecție Fiscală defalcarea majorărilor de întârziere calculate pentru taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată aferentă părții din prețul de achiziție neacoperită prin prețul de vânzare pentru autorurismele sacond-hand, precum și argumentarea constatării din Raportul de inspecție fiscală nr., în raport cu argumentele contestatoarei.

Compartimentul Inspecție Fiscală Persoane Juridice din cadrul A.F.P., prin adresa nr. înregistrată la D.G.F.P. Caraș-Severin – Serviciul Soluționare Contestații sub nr., răspunde solicitărilor din adresa nr., precizând următoarele:

Majorările de întârziere aferente pentru diferența de taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar pentru achiziții de autoturisme din import sunt în sumă de lei (lei x 0,10% x 30 zile);

Referitor la argumentarea constatărilor din raportul de inspecție fiscală pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată pentru autoturismele din import, în raport cu argumentele contestatoarei menționează:

Autoturismele achiziționate de societate "au fost înregistrate în contabilitate ca mijloace fixe, ori ca mărfuri care ulterior au fost transferate la mijloace fixe, în opinia organelor de control societatea a desfășurat activitate de comerț, autoturismele fiind considerate mărfuri pornind de la faptul că acestea au fost vândute la scurt timp de la achiziționare."

Totodată, menționează faptul că, deși existau două autoturisme în patrimoniul societății, în luna noiembrie – decembrie 2006 s-au achiziționat un număr de 10 autoturisme, pentru care s-a calculat și înregistrat amortizare pentru o lună de zile, și care ulterior au fost revândute în luna decembrie 2006 către persoane fizice, sub prețul de achiziție, diferența fiind considerată cheltuială nedeductibilă prin neparticiparea la realizarea de venituri, organele de inspecție fiscală au „considerat că societatea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru partea din prețul de achiziție neacoperită prin prețul de vânzare”, conform prevederilor art.145, alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

“Art. 6

Exercitarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.”

“Art. 94

(2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;”

În conformitate cu textele de lege enunțate mai sus, organele de inspecție fiscală aveau obligația de a investiga toate actele și faptele rezultate din activitatea SC SRL, astfel încât să se stabilească dacă autoturismele second-hand achiziționate și înregistrate în evidența contabilă de către contestatoare sunt aferente realizării de operațiuni taxabile, conform

obiectului de activitate, sau dacă, acestea au fost achiziționate și înregistrate doar cu scopul diminuării impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat.

Totodată, așa cum s-a reținut din Raportului de inspecție fiscală nr., și anume că “autoturismele second-hand din import, care deși au fost înregistrate în contabilitate ca mijloace fixe, în fapt sunt mărfuri destinate revânzării”, și din adresa nr. emisă de A.F.P. - Compartiment inspecție fiscală persoane juridice, în care se precizează că autoturismele achiziționate de societate ”au fost înregistrate în contabilitate ca mijloace fixe, ori ca mărfuri care ulterior au fost transferate la mijloace fixe”, „... pentru care s-a calculat și înregistrat amortizarea pentru o lună de zile și care ulterior au fost revândute”, iar pentru aceste achiziții societatea și-a exercitat eronat dreptul de deducere al taxei pe valoarea adăugată la nivelul sumei de lei, vânzarea acestora efectuându-se cu mult sub prețul de achiziție, colectând taxa pe valoarea adăugată doar la nivelul sumei de lei, fiind invocate prevederile art.145, alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală nu au procedat la o analiză temenică în cauză, nu au precizat în mod clar, din punct de vedere contabil, cum figurează înregistrate în contabilitate aceste autoturisme în vederea aplicării tratamentului fiscal corespunzător, dacă operațiunile efectuate de societate au legătură cu activitatea economică, raportat la obiectul de activitate al contestatoarei.

De asemenea, se reține faptul că, deși organele de inspecție fiscală au constatat doar nerespectarea prevederilor art.145, alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu arată concret motivele pentru care diferența de taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată, nu este aferentă realizării de operațiuni taxabile și nu poate fi dedusă.

Pe baza acestor considerente se va face aplicațiunea prevederilor art.216, alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căruia:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare “,

astfel că, se va desființa parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. emisă de Serviciul de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice, pentru suma totală de **lei**, reprezentând: taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plată în sumă de lei și majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentar de plată în sumă de lei, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă de inspecție să efectueze o nouă verificare, luând în considerare cele reținute prin prezenta, pentru aceeași perioadă și același tip de impozit, iar, în funcție de cele constatate să emită o nouă decizie de impunere.

În ducerea la îndeplinire a prezentei decizii se va avea în vedere prevederile pct.12.7 și 12.8 din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, care precizează:

12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

2. Referitor la suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar și suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoare adăugată suplimentar de plată,

cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice Caraș-Severin prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate pronunța pe fondul cauzei, în condițiile în care contestația nu este motivată.

În fapt, în ceea ce privește taxa pe valoare adăugată deductibilă, urmare a verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat eronat în evidența contabilă facturi fiscale în sensul că acestea au fost dublu înregistrate, atât la data transmiterii acestora prin fax sub formă de copie, cât și la data primirii efective a acestora în original. În contextul de mai sus, pentru nerespectarea prevederilor art.146, alin.(1), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Totodată, în luna aprilie 2007 societatea deduce eronat taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei de pe factura proformă nr., în condițiile în care în luna martie înregistrează și deduce corect taxa pe valoarea adăugată de pe factura originală nr., fapt pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere pentru suma de lei. De asemenea, în urma verificării, organele de inspecție fiscală au mai constatat că, în luna aprilie 2007, societatea a dedus eronat atât taxa pe valoarea adăugată colectată cât și taxa pe valoarea adăugată deductibilă. Din balanța de verificare a lunii aprilie rezultă că, societatea avea taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de lei și nu lei cât declarase prin decontul de TVA nr..

Având în vedere că, societatea a dedus eronat taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, a declarat eronat taxa pe valoarea adăugată de plată cu suma de, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea datorează pentru luna aprilie taxa pe valoare adăugată în sumă de lei.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată colectată, organele de inspecție fiscală au constatat că, în perioada 01.10.2006 - 31.12.2006 societatea a achiziționat material lemnos de la SC SRL pentru care a făcut plata către furnizor și și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, fără a înregistra suma respectivă și ca taxa pe valoarea adăugată colectată, nefiind respectate prevederile art.160¹, alin.(2), alin.(3) și alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. În baza celor constatate organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, pentru care au fost calculate majorări de întârziere în sumă de lei, pentru perioada 26.01.2007 – 15.10.2007.

Concluzionând, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată în sumă de lei și majorări de întârziere aferente în sumă de lei.

În drept, sunt incidente prevederile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

Art. 206

” Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii. ”

Art. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de **susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.**

(...)

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

De asemenea sunt incidente și prevederile Ordinului nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„2.4. Organul de soluționare competent **nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept** pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”

Față de prevederile mai sus citate se reține că, organele de soluționare a contestațiilor nu se pot pronunța pe fondul cauzei, în condițiile în care contestatoarea nu a precizat motivele de fapt și de drept și nici dovezile pe care se întemeiază aceasta, iar din contestație nu s-au reținut motive și argumente incidente speței în cauză, care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

Totodată, prevederile pct.12.1 din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, stipulează următoarele:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;[...].”

Având în vedere cele prezentate mai sus, în cazul în speță, organele de soluționare a contestațiilor nu se pot substitui contestatoarei cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care înțelege să conteste aceste sume, astfel că urmează a se respinge ca nemotivată contestația formulată de **SC SRL** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentar de plată.

Pentru considerentele menționate mai sus și în baza art.6, art.94, alin.(2), lit.a), art.206, alin.(1), art. 213, alin.(1), alin.(5), art. 216, alin.(3), art. 217, alin.(1) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pct.2.4 și pct. 12.1, pct.12.7 și pct. 12.8 din Ordinului nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

1. Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. emisă de Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice din cadrul Administrației Finanțelor Publice, pentru suma totală de **lei** reprezentând: taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar de plată în sumă de lei și majorări de întârziere aferente taxei pe

valoarea adăugată suplimentară de plată în sumă de lei, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă de inspecție să efectueze o nouă verificare, luând în considerare cele reținute prin prezenta, pentru aceeași perioadă și același tip de impozit, iar, în funcție de cele constatate să emită o nouă decizie de impunere.

2. Respingerea ca nemotivată, a contestației formulată de **SC SRL** pentru suma totală de **lei** reprezentând: taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată în sumă de lei și majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentar de plată în sumă de lei.